

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLAZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA i EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, Rynek 12

Nr. 194

Katowice, sobota 24-go sierpnia 1929.

Rok 28

Członkowie Instytutu statystycznego na Zamku.

Warszawa. We czwartek po południu powrócił ze Spawy do stolicy Prezydent Rzplitej. Wkrótce po przyjeździe Pan Prezydent podejmował na Zamku herbatką uczestników 18-tej sesji międzynarodowego Instytutu Statystycznego. Na przyjęciu byli obecni członkowie rządu oraz korpus dyplomatyczny. Przewodniczący sesji Instytutu Statystycznego prezes Delatour, podziękował za zaszczyt, jaki okazał P. Prezydent, przyjmując protektorat. P. Prezydent dziękował serdecznie za przemówienie, poczem prof. Buzek i Piekalkiewicz przedstawili Głowie Państwa uczestników 18-tej sesji. Międzyn. Inst. Statyst. Z kolei obecni przeszli do następnej sali, gdzie podejmowani byli herbatką.

Lot Zeppelina odłożony.

Berlin. (Tel. wł.) Z Tokio donoszą, że odlot Zeppelina do Ameryki przez Ocean Spokojny, naznaczony pierwotnie na godzinę 1-szą, został odłożony do godz. 2-giej. Tymczasem jednak nieoczekiwanie pogoda tak się pogorszyła, że musiano lot odłożyć do następnego dnia.

Autobus wpadł do rowu.

Berlin. (Tel. wł.) Autobus jednej z linii w Vogtlandzie, chcąc wyminąć rowerzystę, stoczył się z 15 m. wysokiego nasypu, przyczem kilka razy się przewrócił. Autobus jest zupełnie zniszczony. 20 pasażerów zostało ciężko rannych.

Rząd austriacki uspokaja.

Wiedeń. We czwartek po raz pierwszy po ferjach odbyło się posiedzenie rady ministrów, na którym omówione zostały krwawe zajścia w St. Lorenzen. Rada ministrów uchwaliła jednomyślnie podjęcie skutecznych zarządzeń, któreby zapobiegły w przyszłości podobnym starcom i wyraziła przekonanie, że nie ma powodu do jakichkolwiek obaw. Wreszcie stwierdziła, że niepokój, jaki powstał w kołach gospodarczych kraju, oraz alarmujące pogłoski prasy zagranicznej, pozbawione są wszelkich podstaw.

Legia cudzoziemska w Chinach.

Wiedeń. Jak podaje prasa w doniesieniach z Pekinu, sowieci zamierzają zorganizować cudzoziemska legję, składającą się z Koreańczyków.

Walki w Afganistanie.

Londyn. (Tel. wł.) Z Afganistanu donoszą, że Nadir Chan stoczył niedaleko miejscowości Garder bitwę z wojskami Habibullaha, w której odniósł zwycięstwo. W jego ręce wpadło 700 jeńców i znaczne zapasy broni i amunicji.

Japonia w sporze rosyjsko-chińskim.

Londyn. (Tel. wł.) Dzienniki donoszą z Tokio, że rząd japoński postanowił narazie nie mieszać się wcale w zatarg rosyjsko-chiński, jak długo interesy japońskie w okrogu na południu od Charbina nie zostaną zagrożone.

Krytyczne położenie w Hadze.

Haga. O godz. 11.30 zakończyła konferencja sześciu państw zapraszających, nie dając żadnego rezultatu. Pesymistyczny nastrój panuje we wszystkich delegacjach, szczególnie wśród delegacji niemieckiej. Stresemann, wychodząc z posiedzenia, odpowiedział na zapytanie dziennikarzy: „chaos nie do uwierzenia.“ Henderson wogóle nie chciał dać odpowiedzi żadnej dziennikarce. Opowiadają, że na posiedzeniu miał on powiedzieć, że najpóźniej w sobotę musi wyjechać z Hagi wraz z całą delegacją.

Komunikat oficjalny o naradach przedstawicieli sześciu mocarstw zapraszających stwierdza, że delegaci sześciu mocarstw zapraszających, zebrani o godz. 10.30, postanowili jednomyślnie podjąć rozmowy prywatne i prowadzić je bez przerwy z silnem postanowieniem osiągnięcia wyników, które zakomunikują jutro przed południem.

Przedstawiciel Havasa podkreśla ogromne wysiłki delegatów w kierunku znalezienia kompromisu w sprawie rozdziału spłat niemieckich, przewidzianych w planie Younga, i pozyskania zgody Snowdena na pojednawcze rozstrzygnięcie tej sprawy.

Rozpoczęta dziś rano wymiana poglądów będzie w dalszym ciągu prowadzona po południu, wieczorem i w razie potrzeby jutro rano.

Delegaci jednomyślnie godzą się na to, iż należy jutro rozstrzygnąć o losie prac, decydując się na odroczenie konferencji albo też, powierzając rzeczoznawcom technicznym misję sprecyzowania zasad wprowadzenia w życie planu Younga. (Pat.)

Haga. Francuski, belgijski, włoski i japoński delegaci do komisji finansowej konferencji haskiej stwierdzili jednomyślnie, że następstwa niepowodzenia konferencji byłyby bardzo dotkliwe od niewielkich ofiar dodatkowych, na jakie kraje miałyby się zgodzić, w celu możliwie najszerzego zadośćuczynienia postulatowi Anglii w ramach planu Younga, aby w ten sposób uzyskać w zasadzie zgodę Snowdena na wejście w życie planu Younga.

Berlin. Niemiecki komunikat półurzędowy o czwartkowych naradach 6 mocarstw zapraszających stwierdza, że dyskusja nie dała narazie żadnego rezultatu, i oświadcza, że nerwowy, niezbyt pomyślny, nastrój na konferencji wpłynął do pewnego stopnia ujemnie na przyjęcie argumentacji niemieckiej, uzasadniającej żądania Niemiec.

Jednocześnie drugi komunikat półurzędowy podkreśla, że w naradach komitetu czterech państw okupacyjnych stwierdzono, że różnica poglądów jest jeszcze bardzo głęboka i że wobec tego konieczne są dalsze rozmowy. Różnice poglądów odnoszą się do sprawy ewakuacji i do kwestyj finansowych, związanych z nią.

Przedstawiciel Niemiec odrzucił podejmowanie dyskusji nad sprawą komisji nadzorczą-pojednawczej, jaka ma być po ewakuacji ustanowiona, uzasadniając to tem, że delegacja niemiecka

nie będzie nad tą kwestją dyskutować, dopóki strona przeciwna nie poda pod dyskusję sprawy zasadniczej, czyli kwestji opróżnienia Nadrenji.

Wogóle przebieg narad głównych delegatów sześciu mocarstw zapraszających wywarł w Berlinie wrażenie przygnębiające. Cała prasa berlińska, stwierdzając, że poufność obrad jest zachowana jak najściślej, podaje jednakże informacje o stanowisku, zajętem przez Brianda i Snowdena, nazywając stanowisko przedstawicieli Anglii i Francji najbardziej niepokojące dla Niemiec. (Pat.)

Wiedeń. „N. Fr. Presse“ donosi z Hagi, że Briand zażądał od Niemiec, aby na wypadek, gdyby plan Younga nie wszedł w życie we wrześniu, Niemcy płaciły swoje zobowiązania według planu Dawesa. Powstała stąd nadwyżka będzie Niemcom zwrócona przy wejściu w życie planu Younga. Angielski kanclerz skarbu Snowden przyłączył się do tego stanowiska.

W ten sposób — pisze „N. Fr. Presse“ — utworzony został front angielsko-francuski przeciwko Niemcom. Delegacja niemiecka stoi na stanowisku, że sytuacja finansowa Niemiec nie pozwala na spłaty według tego planu.

Londyn. Korespondenci dzienników angielskich odnoszą wrażenie, że sytuacja nie jest całkowicie beznadziejna, jakkolwiek ma charakter ostrego przesilenia. Pewne nadzieje pomyślniejszego obrotu daje zadecydowanie delegatów osiągnięcia pewnych wyników realnych.

Sytuacja w sprawie finansowej nie uległa zmianie, wobec niewystarczających warunków, które na żądanie Anglii wysunęły 4 mocarstwa.

Niezmieniona pozostaje również sprawa Nadrenji, jakkolwiek delegacja brytyjska trwa zdecydowanie przy propozycji rozpoczęcia ewakuacji Nadrenji we wrześniu b. r.

Berlin. Centrowa „Germania“ występuje z obszernymi depeszami z Hagi, stwierdzając, że frakcja centrowa zamierza podjąć jakąś nieoczekiwaną akcję w sprawie rokowań haskich. Już od tygodnia mniej więcej koła polityczne Berlina interesowały się pewnymi iluzjami, pochodzącymi z kół centrowych, a dotyczącymi rokowań haskich w sprawie kontroli Nadrenji. W sprawie tej cały szereg organizacji centrowych Nadrenji zwraca się w depeszach do delegacji niemieckiej, a posłowie centrowi specjalnie w tej kwestji występowali z deklaracjami.

„Germania“ omawiając sytuację w Hadze przytacza, że delegacja niemiecka rozważa od szeregu dni projekt kompromisowy w sprawie kontroli. Projekt ten przewiduje rozciągnięcie kompetencji tych komisji w związku z demilitaryzacją strefy nadreńskiej. „Germania“ zastrzega się, że podaje wiadomość powyższą bez zajmowania wobec niej stanowiska, jednakże musi wyrazić nadzieję, że przebieg konferencji i stanowisko delegacji niemieckiej nie postawiły centrum przed koniecznością podejmowania specjalnej decyzji w tej sprawie. (Pat.)

Bojówki jako argument polityczny.

Gdy narody stały jeszcze na niskim stopniu cywilizacji, siła pięści była decydującym czynnikiem w walce o władzę. W miarę postępu cywilizacji coraz bardziej ujawniało się, że pięść nie jest wystarczającym argumentem w walce politycznej, że walkę na pięści zastąpić musi walka myśli i słowa. System parlamentarny uszlachetnił tę walkę, przenosząc ją z dziedziny siły fizycznej w sferę wartości duchowych i zmuszając tych, którzy walczyli o władzę, do zjednywania sobie zwolenników siłą argumentacji i zaletami indywidualnymi.

W okresie powojennym zauważyć się daje u niektórych narodów powrót do średniowiecznych metod w walce politycznej — zanik duchowych walorów na rzecz pałki i rewolweru. Przyjrzyjmy się na przykład Niemcom. System bojówek partyjnych, mających za zadanie wywalczenie wpływów siłą, kwitnie tam w najlepsze. Różne „Stahlhelmy“, związki młodzieży, Reichsbannery, komunistyczne bojówki, występują w pełnym uzbrojeniu, odbywają rewje i ćwiczenia za milczącą zgodą rządu i przygotowują się do otwarcia do wywalczenia bronią władzy w państwie dla tego stronnictwa, które ich finansuje. Żadne stronnictwo nie sili się na to, by zjednywać zwolenników wielkim wysiłkiem ducha. Terror i pałka, okraszone djetami za udział w manifestacjach, oto argumenty, mające wykażać siłę, jaką rozporządza stronnictwo. Powszechnym stał się tam pogląd, że kto wierzy w jakiś program, ten powinien przeciwników jego bić pięścią lub kulą.

Te metody walki politycznej zarażają inne narody. Tam, gdzie kultura nie jest tylko pokostem, ale tkwi w wewnętrznym poczuciu, zaraza ta szybko znika i następuje powrót do metod godnych ludzi cywilizowanych.

Ostatnie wypadki w Austrii, gdzie nastąpiło krwawe starcie pomiędzy bojówkami nacjonalistycznymi, a socjalistycznymi, dowodzą, że węży krwi, łączące Niemców z Austrią, łączy również te dwa narody na punkcie stopnia kultury. W żywej jeszcze pamięci stoja groźne starcia, jakie z trudem tylko udało się byłemu kanclerzowi, ks. Seiplowi, zażegnać. Ujawniły one istnienie bardzo silnie zorganizowanych bojówek, których celem jest stoczenie wcześniej czy później krwawej walki dla osiągnięcia władzy w państwie. W samym Wiedniu przewagę liczebną i co do uzbrojenia ma bojówka socjalistyczna, dlatego Wiedniem rządzi socjaliści. Natomiast na prowincji większą siłą rozporządzają nacjonalisci, gdzie ludność rolnicza podlega łatwiej ich wpływowi. Bojówki nacjonalistyczne nie tają się ze swym planem urządzenia kiedyś marszu na Wiedeń, by stoczyć tam walkę z bojówką socjalistyczną i opanować stolicę, a z nią razem całem państwem. Zapowiadają one, że stanie się to w jesieni. Tymczasem zaś urządzają próbne ataki od czasu do czasu, by nie

wyść z wprawy w przekonywaniu kulą przeciwników o słuszności ich poglądów politycznych.

Ze przytem leje się krew nierzadko niewinnych, na uboczu stojących ludzi, to nie obchodzi tych „działaczy”. U nich nie istnieją tak drobiazgowo skrupuły, jak życie ludzkie. Dla nich najważniejsza rzecz jest zebrać jak najwięcej rewolwerów, granatów ręcznych, karabinów maszynowych, by nimi zniszczyć przeciwnika politycznego.

A rząd nie ma dosyć odwagi, by rozbroić bojówki, by nie pozwolić na istnienie organizacji, których celem jest obalenie istniejącego stanu rzeczy zapomocą karabinów. Jedynym jego staraniem jest przeszkodzić, by tego samego dnia i w tem samym miejscu nie odbyły się tak zwane przeglądy sił partyjnych obydwóch bojówek.

Zajścia te, chociaż nie wychodzą

poza ramy granic austriackich, nie mogą być obojętne innym państwom europejskim. Przedewszystkiem sam fakt, że rozbrojona Austria posiada ukryte poważne ilości broni, daje prawo czynnikom międzynarodowym wglądnięcia w wewnętrzne stosunki Austrii. Jeśli rząd austriacki nie ma siły rozbrojenia bojówek, musi to zrobić kontrola Ligi Narodów. Nie można również dopuścić, by w środku Europy istniało źródło ciągłego niepokoju, które łatwo może przenieść się na sąsiednie tereny. Wreszcie dążyć należy do tego, by oduczać narody od prymitywnych metod walki politycznej i skierowywać je na drogę, odpowiadającą obecnym wymogom cywilizacji. Należy więc oczekiwać, że obecne, gdy w sposób tak jaskrawy uwiódł się dążenia bojowe Austrii, Liga Narodów powie swe ważne słowo.

w związku z zagadnieniem, kto ponosi koszty ewakuacji. Briand domagał się od Niemiec zwrotu tych kosztów.

Nowy kongres zwolenników pokoju.

We Frankfurcie nad Menem rozpoczęła obrady komisja przygotowawcza wszechświatowego kongresu pokojowego. Przewodniczący komisji, dr. Shailer, profesor uniwersytetu z Chicago, w powitalnej mowie skreślił usiłowania, dążące do stworzenia ruchu pokojowego międzynarodowego i międzywyznaniowego. Celem tego ruchu ma być poprawa stosunków międzynarodowych, by raz na zawsze zapobiec powtórzeniu się wojny. W kongresie mają być reprezentowane wszystkie stany, wyznania i narodowości.

Obawa przed węgierską irredentą.

Rokrocznie obchodzą Węgry uroczyste dzień 20 sierpnia, jako pamiątkę swego pierwszego króla, św. Stefana. W tym roku święto to miało być specjalnie uroczyste obchodzone. Zamierzano sprowadzić ludność węgierską z sąsiednich państw, mianowicie Rumunii, Czechosłowacji i Jugosławii i nadać mu cechy irredenty. Wobec tego Czechosłowacja zamknęła na 10 dni granicę. To samo uczyniły obydwie pozostałe państwa, aby nie dopuścić do masowych podróży Węgrów. Władze graniczne otrzymały surowe polecenia ścisłej kontroli wszystkich podróży.

Znowu zamach na Woldemarasa.

Pisma warszawskie przynoszą sensacyjne wiadomości o wykryciu zamachu na Woldemarasa. Oto w pałacu miano wykryć skrywkę, w której znajdowała się bomba i mechanizm zegarowy, nastawiony na tę godzinę, w której Woldemaras zwykłe jadł śniadanie. W wyniku przeprowadzonego śledztwa aresztowano pewną tancerkę kabaretową, z którą Woldemaras utrzymywał bliskie stosunki. Podobno dała się ona użyć za narzędzie przez wyższych oficerów i urzędników. Byli oni niezadowoleni z tego, że Woldemaras projektował podobno zawarcie z Niemcami tajnego układu, na mocy którego Niemcy mieli otrzymać Kłajpedę w zamian za udzielenie pomocy Litwie w jej przyszłej akcji przeciwko Polsce.

Doniesienie o zamachu z tancerką, jak i o motywach brzmi bardzo nieprawdopodobnie. Dlatego trzeba je przyjąć z zastrzeżeniem, dopóki nie nadejdzie potwierdzenie z poważniejszych źródeł.

Urzednicy sprawcami pogromu żydów.

Donosiliśmy swego czasu, że w Kownie urządzono pogrom żydów. Ponieważ żydzi na całym świecie są so-

lidarni i umieją bronić swoich interesów, przeto żydzi litewscy zaalarmowali swych współwyznawców w Ameryce, którzy wysłali do Kowna specjalną delegację dla zbadania stanu rzeczy. Delegacja złożyła Woldemarasowi memoriał, w którym udowodniła, że w programie brali udział urzędnicy państwowi i policja. Wobec tego żądano od Woldemarasa ukarania winnych, grożąc w przeciwnym razie, że wiadomość ta mogłaby wywrzeć w Ameryce bardzo niekorzystne dla Litwy wrażenie. A że opinie, a zwłaszcza kapitał w Ameryce, rządzą przeważnie żydzi, przeto Woldemaras ułaski się groźby i usunął z urzędu szefa bezpieczeństwa, Staszkiewicza, a dziennik urzędowy ogłosił artykuł, potępiający zachowanie się władz.

Socialistyczny rząd angielski a faszyzm.

Prasa holenderska stwierdza, że Anglicy najbardziej atakują na zebraniach poufnych, Włochy. Powodem tego jest nienawiść, jaką żywią socjaliści przeciwko faszyzmowi.

„Allgemeine Handelsblatt” ironizuje, że Włosi oczekują odpowiedzi swego wszechmocnego szefa Mussoliniego, ponieważ nie chcieliby ustąpić nic z uzyskanych milionów, zwłaszcza rządowi socjalistycznemu w Anglii. Wspominając, że panuje pewien niepokój co do uśposobienia Mussoliniego względem Labour Party, dziennik zaznacza, że nic tak nie wzmacnia pozycji Snowdena w Anglii, jak zatarg z Włochami. „Allgemeine Handelsblatt” stwierdza w dalszym ciągu, że nota angielska zwraca się bardzo ostro przeciwko Włochom i oświadcza, że przewodniczący delegacji włoskiej, z okazji tej noty miał podobno natychmiast zatelegraować do Rzymu o dalsze instrukcje i zapytać przytem, czy jego pobyt w Hadze uważany jest nadal za pożądany.

Dziennik „Messebode” zaznacza, że będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo, jeżeli Anglicy nalegać będą specjalnie na włoskie koncesje, powstanie bowiem rodzaj próby siły pomiędzy faszyzmem a socjalizmem.

„De Telegraaf” pisze: „Nic pikantniejszego, niż fakt, że Mussolini będzie musiał pomóc Labour Party w osiągnięciu wspaniałego sukcesu”.

Meksyk walczy z komunizmem.

Rząd meksykański przedsięwziął walkę z komunizmem. Władze, kontrolujące imigrację, będą admwalowały prawo wjazdu wszelkim emigrantom, podejrzanym o komunizm. Równocześnie wielu cudzoziemców, podejrzanych o antypaństwowość, zostanie wysiedlonych. Przedewszystkiem mają być wysiedleni komuniści Rosjanie i Polacy.

Przegląd polityczny

Władze wojskowe a projekt Harrimana.

Znamienne szczegóły o zwrocie, jaki miał nastąpić ostatnio w sprawie koncesji elektryfikacyjnej Harrimana, podaje warszawski „Nasz Przegląd”:

„Dowiadujemy się, że władze wojskowe wysunęły zasadnicze żądanie, zmieniające zupełnie postać rzeczy, mianowicie postawiły jako warunek, by wielkie elektrownie były odległe o co najmniej 250 kilometrów od granicy. W ten sposób cała kalkulacja Harrimana, opierająca się na tem, że będą one w pobliżu zagłębia węglowego upada.

Pozatem ostatecznie stwierdza się, że za Harrimanem stoi niemiecki A. E. G., której akcje znajdują się w rękach amerykańskich. Kapitał amerykański zaangażowany w tem niemieckim przedsiębiorstwie szuka obecnie wyjścia na świat i pomijając Rosję sowiecką, kapitał ten szuka drogi do Polski. Na czele amerykańskiej grupy elektryfikacyjnej stoi pan Young, twórca znanego planu. Podobno doradca Mr. Dewey jest w kontakcie z tą grupą, jest zatem zwolennikiem koncepcji Min. Robót Publicznych. Takie krążą wersje w kołach fachowych i finansowych.”

Hasła zakonu młodo-niemieckiego.

W Gdańsku odbył się zjazd delegatów zakonu młodo-niemieckiego Rzeszy. Główny referat wygłosił mistrz zakonu, Maraun. Dowodził on, że ustrój wewnętrzny Niemiec musi być przebudowany naturalnie w kie-

runku prawicowym. Podkreślił też, że los Gdańska jest nierozdzielnie złączony z państwem niemieckim. Inni mówcy głosili hasło połączenia Gdańska z Rzeszą niemiecką, skoro tylko działalność, rozpoczęta przez zakon, powiedzie się w Niemczech. Ludność Gdańska żyje tylko nadzieją połączenia z Niemcami i te nadzieje zostaną spełnione.

Charakterystyczne jest, że konsul niemiecki w Gdańsku podejmował p. Marauna śniadaniem, nadał więc przez to występowi jego charakter wysoce urzędowy.

Wybory gminne w Wejherowie.

W niedzielę odbyły się w Wejherowie wybory do rady miejskiej. Zgłoszono 6 list, z czego 5 polskich, jedną niemiecką. Listę PPS unieważniono. Do rady miejskiej weszło 15 Polaków, 9 Niemców. Zaznaczyć należy, że ludność niemiecka stanowi zaledwie 10 procent mieszkańców.

O termin opróżnienia Nadrenji.

Prasa paryska donosi z Hagi, iż w czasie ostatniej rozmowy doszło do ostrej wymiany zdań między Briandem a Stresemannem w kwestji opróżnienia Nadrenji. Briand stwierdził mianowicie, iż ewakuacja trzeciej strefy okupacyjnej w Nadrenji nastąpić może dopiero po ratyfikowaniu planu Younga przez parlamenty wszystkich zainteresowanych krajów i to nie wcześniej, jak w ciągu 10 miesięcy od tego terminu. Wówczas dopiero strefa koblencka będzie mogła być opróżniona. Również wynika różnica zdań

ALEKSANDER KORNEŁ DOBROWOLSKI.

POŚCIG.

POWIEŚĆ SENSACYJNA.

89)

(Ciąg dalszy).

Pani Ostrowska posłała po pannę Stenię, która zjawiała się wkrótce. Po godzinie 10-tej wyruszyli przez Knurów do Ochojca. Niedługo szukali domu Ledwoniu, z którym Barcz wdał się wnet w przyjacielską pogawędkę. Podczas gdy panie, ujęte prostym, niewyszukanym wdziękiem Bronki Ledwoniu, rozmawiały z nią w pokoju na gorze, Tekla obserwowała panią Marysję, nie tając zachwyty nad jej urodą. Zauważyła to śpiewaczka, bo z uśmiechem zagadnęła ją. Dziewczyna odpowiedziała śmiało, że widziała ją raz na scenie w „Halce”.

— Bardzo ładnie wyglądała pani w góralskim stroju, ale wolę panią tak, jak teraz.

— Dlaczego?

— Bo nie jest pani stworzona na góralkę. Za delikatna pani na wiejską dziewczynę.

Barcz wyszedł do pań na górę.

— Czy nie będą panie miały nic przeciw temu, że pojedę z panem Ledwoniem pod Pilchowice? Nie chciałbym fatygować pań tą przejażdżką, bo przed nami jeszcze daleka droga.

Panie tak się jednak rozgadały z córkami gospodarza, że nie miały wcale pretensji o to, iż stracą na jakiś czas z oczu przedstawicieli tak zwanej brzydkiej płci. Wobec Barcz mógł bez przeszkody zająć się sprawami, które go ścigały na tę odludną wieś.

W Wilczy Dolnej zobaczył Ledwoń strażnika granicznego, z którym rozmawiał wówczas, gdy Nartowski zniknął z jego domu. Powiedział to Barczowi, który w tej chwili kazał Andrzejowi zatrzymać wóz. Wraz z Ledwoniem wysiedli i zaczęli rozmowę ze strażnikiem. Dla ułatwienia sytuacji Barcz zaproponował szklanke piwa w gospodzie.

— Dlaczego nie? — odpowiedział strażnik. — Służbę już skończyłem.

Przy piwie dał Barcz do zrozumienia strażnikowi, o co mu chodzi.

— A, pamiętam ten dziwny wóz. Już się więcej nie pokazał. Został widocznie w Niemczech. Ale to musiał być dobry ptaszek, ten pan, skoro go aż porwali.

W toku rozmowy dowiedział się Barcz, że strażnik, Górnoślazak z pochodzenia, ma bliskiego krewnego po drugiej stronie granicy. Jest on dozorcą leśnym.

— Fryc jest sprytnym człowiekiem i onby potrafił się tam coś wypytać — zachwalał strażnik krewnego.

— Kiedy mógłby pan z nim mówić?

— Na upartego jeszcze dziś. Trzeba by tylko dowiedzieć się, czy nie ma służby.

— Gdyby pan zechciał, byłbym wdzięczny. Moglibyśmy się zejść w tym zajeździe. Myślę, że wódki i piwa tymczasem nie zabraknie.

— Pewnie. Żeby tylko znalazł się taki, co postawi... — żartował strażnik.

Podwieźli go pod granicę samochodem, obiecując, że będą czekać na jego powrót. Dopiero jednak po półtoragodzinym postoju ujrzał strażnika, idącego w towarzystwie dozorcę leśnego Fryca, zna-

nego nam z przygody redaktora Nartowskiego. Fryc był z początku bardzo powściągliwy i dawał wymijające odpowiedzi, jednak Barcz zauważył, jak mu się oczy świeciły do flaszki z wódką i okoliczność tę wyzyskał odpowiednio dla swych celów. Szepnąwszy Andrzejowi na ucho, żeby z Ledwoniem zajął się strażnikiem, nalewał Frycowi do kieliszka wódkę, mówiąc przytem o rzeczach, nie mających pozornie żadnego związku z tematem, na który przedtem prowadził rozmowę z jego krewniakiem.

Barcz, jak się pokazało, znał kulturę leśną i potrafił mówić wiele o racjonalnej gospodarce drzewnej, o szkodnikach i sposobach ich zwalczania. Wkrótce zdołał się też wypytać o stosunki służbowe Fryca, a gdy minęła godzina i głowa Fryca zaczęła się już dobrze kiwać, mógł Barcz dać hasło powrotu, bo wiedział już wszystko, co tylko było możliwe wydostać z tego człowieka.

— Jużemy się zaczęły trapić o pana — przywitała go pani Marysia, gdy nareszcie wrócił z Ledwoniem do Ochojca.

— Bardzo panie przepraszam, jednak nie mogłem się przedtem uporać.

— Coś pan ma uśmiechniętą minę — zauważyła pani Ostrowska.

— O, gdy powiem pani przyczynę, będzie pani mieć taką samą.

— Czyżby pan dowiedział się czegoś o Tadku?

— Wiem tyle, że był porwany przez pewnych ludzi zagranicą, ale zdołał uciec. Podobno starał się przekroczyć granicę, tylko niewiedząco, czy koło Raciborza, czy też powyżej tej miejscowości.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

— (Wpisy do doksztalca-
jącej szkoły kupieckiej.) Dy-
rekcja doksztalcającej szkoły
kupieckiej przyjmuje między 25 a 31 sierpnia
bieżącego roku w godzinach urzęd-
owych zgłoszenia, które przyjmuje se-
kretariat szkoły przy ulicy Gimnazjal-
nej 51. Zgłosić należy wszystkich pra-
cowników do ukończonych lat 18. Nie-
zastosowanie się do powyższych prze-
pisów spowoduje pociągnięcie winnych
do odpowiedzialności. Następný ter-
min zgłoszenia wyznaczony jest na
20—31 stycznia przyszłego roku.

— (Sprzedaż taniego mięsa.) W rzeźni miejskiej sprzedaje się ludności większe zapasy taniego mięsa. Sprzedaż potrwa jeszcze kilka dni.

— (Strzelanina.) Mieszkańcy ulicy Karola Miarki zostali w nocy zaniepokojeni strzałami karabinowymi. Przeprowadzone śledztwo nie stwierdziło sprawców. Jest rzeczą dziwną, kto obecnie posiada jeszcze karabiny. Z wyjątkiem wojska nikomu przecież nie wolno mieć tego rodzaju broni.

Z Świętochłowickiego.

Świętochłowice. (Poradnia przeciwgruźlicza.) Bezpłatna poradnia przeciwgruźlicza w Świętochłowicach znajduje się przy ulicy ks. Ficka 1 w kamienicy przed starostwem. Kierownikiem poradni jest lekarz dr. Hesek. Poradnia otwarta jest codziennie od godz. 11 do 12. Naświetlanie lampą kwarcową w poniedziałki, czwartki i soboty.

Lipiny w Świętochłowickim. (Odpust.) W niedzielę, dnia 25 sierpnia odbędzie się odpust w tutejszej parafii.

Brzeziny w Świętochłowickim. (Okaleczony podczas pracy.) Zatrudniony na kopalni „Biały Szarlej” 21-letni maszynista Antoni Benjamin został ciężko okaleczony wskutek przewrócenia się lokomotywy, pędzonej siłą elektryczną. Beniamina odstawiono do lecznicy brackiej w Siemianowicach.

Z Pszczyńskiego.

Mikołów. (Okropny wypadek w tartaku.) W jednym z tutejszych tartaków zdarzył się ścinający krew w żyłach wypadek. Mianowicie jeden z robotników, niejaki Józef Maciejczak, zbliżył się zbyt blisko do głównej tartacznej, która swym ostrzem przecięła go w pół. Policja prowadzi dochodzenia celem ustalenia, kto ponosi winę wypadku.

Z Rybnickiego.

Rybnik. (Rejestracja rocznika 1911.) W myśl przepisów o powszechnym obowiązku wojskowym magistrat miasta Rybnika wzywa wszystkich mężczyzn urodzonych w roku 1911, mających stałe miejsce zamieszkania w obrębie miasta Rybnika, jako też i przebywających w czasie rejestracji na terenie miasta do zgłoszenia się w czasie od 1 do 30 września roku bieżącego w godzinach urzędowych od 8—12 przed południem w biurze wojskowym magistratu, pokój 3, celem wciągnięcia się do rejestru ośmastoletnich. Do rejestru należy przynieść dokumenty osobiste oraz świadectwa szkolne i ewtl. świadectwa czeladnicze. Rejestracji nie podlegają obywatele państw obcych. Kto bez uniewinienia obowiązku tego nie spełni, będzie karany grzywną do 500 zł lub aresztem do 6 tygodni.

— (Święto Dzieci.) W niedzielę 25 sierpnia odbędzie się w Rybniku „Święto Dzieci”, urządzone przez komitet drużyn jordanowskich. Przed południem odbędzie się nabożeństwo w kościele, po nabożeństwie pochód przez miasto. Po południu odbędą się różne gry i zawody na boisku przy Rudzie, nadto zapowiada program koncert i różne niespodzianki.

Chwałowice w Rybnickim. (Los górnik.) Na kopalni chwałowickiej, zwanej „Szyby Blüchera” zdarzyła się wypadki bardzo często. Robotnik Karol Dziwoki z Michałkowic pracował na wierzchu kopalni, przyczem dostał się głową między wózki. Było to przed 2 tygodniami. Dziwoki znajduje się w lecznicy brackiej w Rybniku i do dziś walczy ze śmiercią. — Dnia 19 sierpnia wpadł do szybu robotnik Roman Kubica z Gogołowej. Nieszczęśliwy leciał szybem 30 metrów i spadł na szalę, ciągnioną w górę. Gdy szalę wyciągnięto, znaleziono na jej daszku tylko część trupa, gdy podczas wyciągania zwłoki zostały rozerwane na kilka części. Kubica zginął śmiercią górnika w 30 roku życia. Osierocił on 4 dzieci i żonę. — Następnego dnia zdarzył się w tym samym szybie trzeci wypadek. Tym razem

Gielda pieniężna i zbożowa.

W Katowicach płacono w dniu 22 sierpnia: za 100 złotych 47.02 marek niemieckich, za 100 marek niemieckich 212.65 złotych.

W Warszawie płacono w dniu 22 sierpnia: za 100 franków francuskich 34.82 zł, za 100 franków szwajcarskich 171.16 zł, za 100 koron czeskich 26.33 złotych.

Poznańska gielda zbożowa

w dniu 21 sierpnia 1929 r.

Żyto 26.50—27.50, pszenica 44.50 do 46.50, jęczmień 27.50—28.50, mąka żytnia 41, mąka pszeniczna 7175, osucie żytnie 20—21, osucie pszeniczne 22 do 23, słoma luźna 3.50—4.00, słoma prasowana 5.25—6.00.

został ciężko okaleczony górnik Konstanty Szulik z Michałkowic. Pogotowie ratunkowe odstawilo go do lecznicy brackiej w Rybniku. — W tym samym dniu ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi dwaj górnicy, zatrudnieni na szybie Poniatowskiego. — Z powyższego wynika, jak niebezpieczna jest praca górnika. A jednak wynagrodzenie za pracę kopalnianą, połączoną zawsze z niebezpieczeństwem życia jest niedostateczne. Przyczyna nieszczęśliwych wypadków jest utrzymanie w ruchu kopalni przy najmniejszych wydatkach i napędzania robotników do coraz większej wydajności.

Pszów w Rybnickim. (Śmiertelny wypadek na kopalni.) Na kopalni „Anny” w Pszowie został zabity pewien robotnik, pochodzący z centralnych województw Polski. Śmierć nastąpiła natychmiast. Jak ów robotnik nazywał się i z której gminy pochodził, narazie podać nie możemy.

Gorzyce w Rybnickim. (Pielgrzymka na Górę św. Anny.) Dnia 12 września wyruszą z Gorzyc procesja na Górę św. Anny. Zgłoszenia przyjmuje do 1 września śpiewak kościelny Tyma w Uchylsku.

Jankowice w Rybnickim. (Uroczystość parafjalna.) Tutejsza parafia obchodzi doroczny odpust dnia 8 września. Jak w latach minionych, tak i w tym roku zapewne przybędą do Jankowic procesje z bliższych i dalszych okolic.

Z Tarnogórskiego.

Tarnowskie Góry. (Zgłoszenia uczniów do szkoły dokształcającej.) Magistrat miasta Tarnowskich Gór podaje do wiadomości, że wpisy uczniów do szkoły dokształcającej odbędzie się w czasie od 29 do 31 sierpnia po południu od godz. 5 do 7 w kancelarii szkolnej na drugim piętrze. Świadectwo szkolne należy zabrać ze sobą.

— (Zatrucie grzybami.) Do szpitala w Tarnowskich Górach przewieziono 20-letnią Helenę i 19-letnią Stanisławę. Obie dziewczyny, córki Stanisława Idziarka z Czarnej Huty, spożyły znaczną ilość trujących grzybów.

Z Lublinieckiego.

Lubliniec. (Odlot ptaków.) W tych dniach zauważono, że ptaki wędrowne czynią przygotowania do odlotu do krajów zamorskich. Czynnikiem przeglad koni hodowlanych o nagrody w dniu 6 września o godzinie 9 przed południem na targowicy miejskiej. Bliższe szczegóły są podane w dzisiejszym numerze naszego pisma w wiadomościach z Województwa Śląskiego.

Z Cieszyńskiego.

Skoczów w Cieszyńskim. (Przeгляд koni.) Za staraniem Śląskiej Izby Rolniczej odbędzie się w Skoczowie przegląd koni hodowlanych o nagrody w dniu 6 września o godzinie 9 przed południem na targowicy miejskiej. Bliższe szczegóły są podane w dzisiejszym numerze naszego pisma w wiadomościach z Województwa Śląskiego.

Bielsko. (Tragiczna śmierć ojca i syna.) Przed jednym z domów na krańcu miasta zdarzył się dwa wypadki, które pociągnęły za sobą śmierć dwóch osób. Mianowicie 14-letni Jan Talik, chcąc nabrać wody ze studni, przechylił się nad cembrowaniem i odurzony gazami, wydoby-

wającami się ze studni, wpadł do wody i utonął. Ojciec jego, zaniepokojony długą nieobecnością syna, udał się do studni, gdzie spotkał go podobny los. Talik osierocił żonę i pięcioro dzieci.

Z całej Polski.

Sosnowiec. (Walka o 8-godzinny dzień pracy.) Od kilku dni delegaci robotnicy kilku kopalni w Zagłębiu Dąbrowskim rozpoczęli walkę o utrzymanie 8-godzinnego dnia pracy, obliczonego łącznie z jazdem do kopalni i wyjazdem na powierzchnię po dniówce. — Robotnicy kopalni „Renard” opóźnili jazd do pracy o pół godziny. Ponieważ temu sprzeciwił się zawiadowca kopalni, robotnicy na znak protestu zostali po pracy na dole w kopalni przez 7 godzin i uniemożliwili w ten sposób podjęcia pracy przez drugą zmianę robotników. Również na wielu innych kopalniach górnicy rozpoczęli pracę z półgodzinnym opóźnieniem, nie napotkali jednak na sprzeciw ze strony robotników. — Odbiło się kilka konferencji delegatów robotniczych i przemysłowców. Skutkiem wyżej opisanych zajęć zarządy kopalni „Saturn” i „Piast” ogłosiły wstrzymanie pracy w kopalniach na czas nieograniczony. Nastroj wśród górników jest podniecony. Inspektor pracy wdał się w sprawę zatargu celem osiągnięcia porozumienia między pracodawcami a pracownikami. Komuniści starają się wykorzystać położenie, lecz dotychczas bez skutku.

Łódź. (Wielki pożar.) W Zadzlinie, powiatu sieradzkiego, wybuchł pożar, który strawił 15 gospodarstw i część kościoła. Wskutek ogromnego żaru stopiły się 2 wielkie dzwony i sygnaturka. Szkody wynoszą 200 tys. złotych.

Pelplin. (Śmiertelna jazda.) Na torze kolejowym w pobliżu Pelplina, znaleziono leżącego w kałuży krwi 16-letniego czeladnika szewskiego Jęszkego. Stwierdzono, że Jęszke jechał z Sobkowa do Pelplina na buforach pociągu towarowego. W pewnej chwili spadł z buforów, i dostawszy się pod koła, odniósł śmiertelne obrażenia.

Kartuzy. (Usiłowane zabójstwo.) Zamieszkały pod Kartuzami 29-letni ziemianin M. pokłóty został nożami nad ranem w czasie snu przez swoją żonę i teściową, które ogółem zadały mu 28 ran.

Lublin. (Ojca i syna zabił piorun.) Przed kilku dniami przeszła nad województwem lubelskim wielka burza z piorunami, która wyrządziła poważne szkody, zwłaszcza na polach. Nadto we wsi Dąbrowa w pow. lubelskim piorun uderzył w stodołę gospodarza Kowalczyka, w której znajdował się Kowalczyk wraz z 15-letnim synem. Obydwaj ponieśli śmierć na miejscu. Stodoła, dom mieszkalny i inne zabudowania gospodarskie Kowalczyka spłonęły doszczętnie.

Lwów. (Kradzież listy z dolarami.) W oddziale listowym głównego urzędu pocztowego we Lwowie ginęły od dłuższego czasu listy amerykańskie. Listonosze podejrzewali się wzajemnie, wobec czego w oddziale panowała duszna atmosfera. Wreszcie postanowili wykryć złodzieja i po kilku dniach schwytali na gorącym uczynku inspektora oddziału listowego Kubalę. Ujawnienie sprawcy wywołało wśród urzędników poczty przegębienie i wściekłość.

Kraków. (Biskupi słowaccy w Krakowie.) Przez dwa ostatnie dni bawili w Krakowie dwaj dostojnicy kościoła ze Słowaczyny, miano-

wicie: ks. biskup Józef Czarsky, administrator apostolski z Koszyc i ks. biskup Jan Vojtaszak, biskup-ordynariusz ze Spisza. Dostojni goście słowaccy poprzednio zwiedzili wystawę w Poznaniu i cenniejsze miasta w Polsce. Wraz z księżmi biskupami zwiedza Polskę grono duchowieństwa słowackiego.

Krzemieniec. (Kłeska gasienic.) W pow. krzemienieckim na Wołyniu wzdłuż pogranicza z Sowietami pojawiły się w wielkiej masie gasienice. Żarłoczne zwierzątka maszerują w kolumnach kilkadziesiąt metrów szerokości, pozostawiając za sobą tylko ścierń z poobgryzanych roślin. Kilka-naście wsi bardzo ucierpiało. Chłopi są bezradni, gdyż wapno ani kopanie rowów nie pomaga.

Z dalszych stron.

Monachjum. (Wybitny emigrant rosyjski zakonnikiem katolickim.) Pisma niemieckie donoszą, że były dyrektor petersburskiego Ermitażu, carskiej galerji obrazów, 58-letni baron rosyjski dr. Harald von Koskull, wstąpił do opactwa benedyktynów św. Bonifacego w Monachjum w Bawarii.

Luxemburg. (Były szwagier zdeponizowanego cesarza kelnere.) Oślawiony Zubkow, szwagier byłego cesarza Wilhelma II, został zaangażowany jako barman w jednej z restauracji na terenie targów i wystaw w Luxemburgu.

Madryd. (Byk zabił właściciela kamienicy.) W tych dniach na krótko przed rozpoczęciem się widowiska walki byków, jedno ze zwierząt przeznaczonych do walki, wyrwało się z obrysu cyrku, wybiegło na ulicę i wysadziwszy drzwi w jednym z domów, stratiowało właściciela mieszkania Crostina. Żona zabitego zobaczywszy trupa męża, dostała ataku sercowego i zmarła.

Ceny targowe w Katowicach.

z dnia 22 sierpnia 1929 r.

Masło wiejskie za 1 funt	2.80—3.20
Masło mleczarskie za jeden funt	3.40—3.50
Jaja sztuka	0.19—0.22

Mięso.

Wieprzowina za 1 funt	1.60—1.80
Wieprzowina bez dokładki (kotlety)	2.00—2.20
Wołowina za 1 funt	1.40—1.80
Cielęcina za 1 funt	1.40—2.00
Cielęcina bez kości	2.40
Skopowina	1.70—1.80
Okrasa świeża	1.90—2.00
Okrasa wędzona	2.00—2.20
Łój	1.30—1.40

Jarzyny.

Kapusta biała (główka)	0.30—0.60
Kapusta modra (główka)	0.60—1.00
Marchew (wiązka)	0.20—0.30
Kalarepa (wiązka)	0.20—0.25
Cebula za 1 funt	0.25—0.30
Pomidory za 1 funt	0.60—0.80
Kalafiory sztuka	0.30—0.50
Fasola biała za 1 funt	0.60—0.65
Fasola zielona za 1 funt	0.35—0.45
Ogórki 3 funty	0.50—0.60
Kartofle za centn. (50 kg.)	7.75—8.00
Kartofle za 14 funtów	1.00

Owoce.

Gruszki za 1 funt	0.60—0.80
Jeżyna za 1 funt	1.50—0.75
Jablko do gotowania za 1 funt	0.25—0.50
Śliwki węgierki za 1 funt	0.70—0.90
Śliwki II gatunek za 1 funt	0.40—0.55
Grzyby prawdziwe za 1 funt	2.75—3.00
Cytryny sztuka	0.15—0.18

Drób.

Gołębie	1.50—2.00
Gołębieta	0.90—1.20
Kurw	5.00—8.00
Kurczeta	1.80—3.00
Kaczki	4.50—11.00
Gęsi	8.50—12.00

Dowóz owocu średniej jakości do bry. jaja potaniały.

Alarmy niemieckie.

Bytom. (Tel. wł.) Agencja Wolffa podesłała do pism wyjątki z artykułu „Grenzland Korrespondenz”, alarmującego opinię niemiecką z powodu powtarzających się w ostatnich miesiącach wypadków zabicia lotników polskich nad niemieckimi terenami granicznymi. Te częste wypadki na

rozmaitych odcinkach granicy polsko-niemieckiej i to w okolicach ważnych pod względem strategicznym są tego rodzaju, że — zdaniem „Grenzland Korrespondenz” — trudno uwierzyć w zabicie. „Grenzland Korrespondenz” wylicza kilka wypadków i twierdzi, że w tych zabicach leży system.

Ojciec św. a polityka.

Rzym. (Tel. wł.) Ojciec święty przyjął we czwartek 600 pielgrzymów z diecezji Malty, do których wygłosił znamienne przemówienie. Papież oświadczył, że obecnie więcej niż kiedy indziej ludy powinny zwracać się do Boga, oraz słuchać wskazówek biskupów i to czynić, co Papież za pośrednictwem biskupów zaleca. Jeśli

ludzie twierdzą, że Papież prowadzi politykę, to nie należy temu wierzyć, gdyż jego troską są tylko dusze ludzi i Boskie królestwo. Ale gdyby zbliżało się niebezpieczeństwo dla dusz i czci dla Boga, wówczas Papież nie cofnie się przed podjęciem zdecydowanych środków obrony.

Przemówienie to wywarło na pielgrzymach głębokie wrażenie.

Pogrzeb ofiar katastrofy kopalni Hillebrandt.

Tragedja kopalni Hillebrandt znalazła w czwartek smutne zakończenie. Złożono do grobu nieszczęśliwe ofiary, 16 mężczyzn w sile wieku, których neliatościwa śmierć zabrała z posterunku pracy, pograżony pozostających po nich w żalu i smutku.

Już w godzinach porannych z całego Śląska ciągnęły w stronę Bielszowic nieprzebrane tłumy, by towarzyszyć nieszczęśliwym ofiarom w drodze na wieczny odpoczynek. Liczne przybyli także przedstawiciele władz i zarządów kopalni. Byli obecni starostwa Seidler, dr. Potyka, dyr. Jungels, dyr. kopalni Hillebrandt, przedstawiciele województwa, naczelnicy gminy i wielu innych.

Krótko przed godz. 9 przybył ks. proboszcz Niedziela, który w asyście trzech księży dokonał pokropienia zwłok, poczem nastąpiło przeniesienie trumien na karawany.

Tej bolesnej ceremonii towarzyszył płacz matek i żon. ciche łkania dzieci, którym poniesionej straty żadne wynagrodzenia powetować nie mogą.

Niezliczone rzesze brały udział w kondukcje pogrzebowej. Wszystkie kopalnie wysłały delegacje ze sztandarami. W kościele parafialnym w Nowej Wsi nabożeństwo żałobne odprawił JE. ks. biskup Lisiecki, podczas której chór kościelny odśpiewał pogrzebowe pieśni.

Po mszy św. nasz Arcypasterz przemówił w następujące słowa:

„Te trumny otaczające kościół — mówił kaznodzieja — i dla nich przygotowana mogiła, jakżeż potężnie mówią nam o życiu doli i niedoli górników naszego. Trudne to życie i twarda jego dola! A wobec tego, co się stało, rozumiemy znowu tem jaśniej słowo Boże, które powiada: „W pocie czoła swego chleb swój spożywać będziesz”. Prawda to odwieczna i bezwzględna, bo oparta na nieomylnym słowie Boga Przedwiecznego. Inaczej na świecie nie jest i nigdy nie będzie. A gdyby Wam ktokolwiek mówił co innego i co innego obiecywał, to mu nie wierzyć.

Ale te trumny i ta mogiła stają się dzisiaj, jak gdyby przestroga i upomnieniem dla tych, co z urzędu swego i z tytułu sprawiedliwości czuć powinni nad zdrowiem i nad życiem górników naszych. Zaprawdę piękna i bogata jest śląska ziemia nasza, bo kryje w sobie klejnoty i skarby bezcenne, owe czarne diamenty dla dobra waszego, najmiłsi moi i całej naszej miłej Ojczyzny. Lecz na tej pięknej ziemi śląskiej żyje jeszcze piękniejszy od niej lud pracowity, skromny, pobożny, wierny Bogu i Ojczyźnie. A to przecie skarb cenniejszy i większy

od tego, którego tak zazdrośnie strzeże ziemia w wnętrznościach swoich. Wiem o tem, że górnik śląski mimo niezmiernego trudu swej pracy i naprężenia wszelkim niebezpieczeństwom, tę pracę swą kocha i chętnie się do niej zabiera, tak, że się staje za dni naszych zadziwiająco wydatną w rękach jego. Tedy jako Arcypasterz tej ziemi śląskiej i tego dobrego jej ludu roboczego, odzywam się do Was panowie właściciele i pracodawcy, a pragnę, by głos mój słyszano w wszystkich kopalniach i hutach górnośląskich. Proszę Was, wydobywajcie dla dobra tego ludu i swego własnego, a przede wszystkim dla dobra Ojczyzny naszej owe skarby w głębinach ziemi spoczywające, ale zaklinam Was, otoczenie troskliwą opieką życie górnika i robotnika Waszego i czyście wszystko, co w siłach ludzkich leży, by mu zapewnić bezpieczeństwo zdrowia i życia jego, albowiem za ten lud Wy jesteście odpowiedzialni i przed Bogiem i przed Ojczyzną naszą.”

„A teraz słowo pociechy. Jakież pociechy czysto ludzkiej ja Wam dzisiaj w smutku Waszym udzielić mogę? Któż Wam powróci te gorzkie łzy Wasze wylane, któż Wam powróci stratę ojców, braci i najdroższych Waszych?”

„My chrześcijanie — katolicy mamy pociechę jeszcze większą, prawdziwą, która zdolna jest uśmierzyć i ukoić boleści nasze. Pan Jezus wyrzekł słowa niewymownej pociechy pełne: „Ja jestem zmartwychwstanie i żywot. Kto we Mnie wierzy, chociażby umarł, żyć będzie!”

„A więc, oni żyć będą, chociaż pomarli, żyć będą zawsze, na wieki, bo oni wszyscy wierzyli. Przyjdzie kiedyś dzień, w którym i my z tego świata schodzić będziemy i wtenczas zobaczycie tam w żywocie wiecznym tych wszystkich, po których obecnie tak gorzko płaczecie. Oni już żyją, chociaż pomarli, i oto dusze Wasze przez owo świętych obcowanie z ich duszami nieśmiertelnymi zawsze się łączą i łączą mogą. I niechżeż się łączą w tej przedewszystkiem chwili bolesnego pożegnania w owej serdecznej za ich zbawienie wzniesionej modlitwie: „Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niech im świeci na wieki wieków. Amen.”

Następnie ruszył kondukt pogrzebowy na cmentarz, gdzie po modłach odbyło się w poważnym nastroju złożenie zwłok 16 górników do wspólnej mogiły.

Na mogile złożono kilkadziesiąt wieńców, m. i. od p. wojewody dra Grażyńskiego z napisem „Bohaterom pracy — Wojewoda Śląski”.

Sprawozdanie p. Deveya o Polsce.

Warszawa. (AW.) We czwartek równocześnie w Polsce i Ameryce opublikowano sprawozdanie doradcy finansowego rządu polskiego, p. Deweya, za II kwartał r. b.

Sprawozdanie to stwierdza wybitne zmniejszenie się ujemnego salda bilansu handlowego, które w porównaniu z pierwszym półroczem roku ubiegłego wyniosło blisko 130 milionów złotych mniej deficytu, eksport bowiem przy porównaniu obu półroczy wzrósł o 1,7 proc. dzięki wzmoczeniu wywozowi wielu towarów, a zwłaszcza metali i wyrobów metalowych, towarów włókienniczych, węgla, żyta, bekoni i masła.

Znamieniem też rysem handlu zagranicznego w tym okresie był duży spadek przywozu artykułów spożywczych, szczególnie pszenicy i żyta, dzięki obfitym zapasom ze zbiorów zeszłorocznych i protekcyjnej polityce rządowej.

Dalej stwierdza p. Dewey, że w ogólnym położeniu gospodarczym Polski nie zaszyły w okresie II kwartału r. b. żadne poważniejsze zmiany, zaznaczając, że gdyby najbliższe miesiące nawet do końca roku wykazały większe osłabienie, to jeszcze nie byłoby podstawy do obaw, że kraj wchodzi w okres kryzysu, gdyż twórczość utrzymuje się nadal korzystnie w stosunku do roku poprzedniego.

Wiele uwagi poświęcił p. Dewey w swym raporcie Gdyni, podkreślając, że urządzenia załadunkowe, kolejowe i inne zostały dokonane w taki sposób, iż Gdynia stanie się szybko prawdziwie nowoczesnym portem.

Odznaczeni Krzyżem Zasługi.

Srebrny Krzyż Zasługi otrzymali: Jan Cebulski, rejestrator sądowy w Lublińcu; Ludwik Cyran, nac. urzędu pocztowego w Czerwionce; Jan Dziwior, kierownik parowozu w Lublińcu; Teodor Franik, technik w Katowicach; Teodor Górecki, asesor w Katowicach; Kasper Grzonka, asesor w Tarnowskich Górach; Wawrzyniec Kandor, ekspedjent pocztowy w Lublińcu; Franciszek Muras, starszy asesor w Katowicach; Dominik Opiełka, ekspedjent pocztowy w Lubszy; Piotr Pander, kierownik urzędu pocztowego w Jastrzębiu Zdroju; Maksymilian Pielka, kontroler w Rybniku; Franciszek Potyka, kontroler w Rybniku; Franciszek Wesoly w Katowicach.

Bronzowy Krzyż Zasługi otrzymali: pracownik P. K. P. Jan Benisz w Rowieniu; Paweł Drewniak w Tarnowskich Górach; Franciszek Gołbek w Biertułtowach; Karol Hawełka, konduktor w Świętochłowicach; Emanuel Horst w Chelmie; Jan Jagoda w Czarnuchowicach; Bernard Jasione, pomocnik maszynisty w Debieńsku Starem; cieśla Herman Kabela w Pszczynie; Sylwester Kalus, sekretarz gminy Rudne-Piekary; robotnik Józef Kłosek w Lubomiji; Józef Kurzak w Tychach; Józef Matuszczyk, strażnik kolejowy w Siemianowicach; Franciszek Miniol w Debieńsku Starem; Wiktor Opiełka w Koszęcinie; Roch Paliwoda, pomocnik kancelista w Rybniku; Jan Parczyk, technik w Mikołowie; Wiktor Polewka w Katowicach; Franciszek Saternus w Bojszowach Dolnych; Józef Skrzydło, starszy dozorca więzienny w Tarnowskich Górach; Karol Szafosz w Lublińcu; Grzegorz Szymański w Katowicach; August Wagstyl w Piasku; Wilhelm Webs w Katowicach; Franciszek Wiczorek, konduktor w Żarach.

Porucznik każe się ustawić rekrutom i zadaje im różne pytania.

— Jednoroczny Kisiel, gdzie pan się urodził?

— W Penangu, na półwyspie malajskim, panie poruczniku.

— Niemożliwe! Jakżeś się pan tam dostał?

Program radiowy.

Sobota, 24 sierpnia 1929 r.

Katowice, fala 408,7: 16.00 Komunikaty gospodarcze. — 16.20 Koncert. — 17.20 Skrzynka pocztowa dla dzieci. — 17.50 Wiadomości z Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. — 18.00 Słuchowisko z Warszawy dla dzieci. — 19.00 Rozmaitości. — 19.20 Obrazy bohaterstwa polskiego. — 20.00 Odczyt radiowy o falach elektrycznych. — 20.30 Koncert z Warszawy. — 22.00 Komunikat z Warszawy. — 22.45 Muzyka taneczna z Warszawy.

Warszawa, fala 1.395,3: 11.56 Sygnał czasu, hejnał. — 12.05 Płyty gramofonowe. — 12.50 Wiadomości z wystawy w Poznaniu. — 16.30 Koncert gramofonowy. — 17.25 Odczyt z Wilna. — 17.50 Wiadomości z wystawy poznańskiej. — 18.00 Słuchowisko dla dzieci. — 19.00 Rozmaitości. — 20.05 Pogadanka: Co nowego na wybrzeżu? — 20.30 Koncert. — 22.00 Komunikaty. — 22.45 Muzyka taneczna.

Kraków, fala 314,1: 17.25 Odczyt o brytyjskim muzeum. — 20.00 Hejnał. — 20.05 Polityka zagraniczna.

Poznań, fala 336,3: 7.00 Gimnastyka. — 12.50 Wiadomości z wystawy. — 13.00 Sygnał czasu, hejnał. — 13.05 Płyty gramofonowe. — 14.00 Giełda. — 17.05 Odczyt dziennikarski. — 17.50 Wiadomości z wystawy. — 19.00 Nadprogram. — 19.20 Koncert mandolinistów. — 20.00 Sprawy kobiece. — 20.05 Odczyt: Handel polski w średniowieczu. — 22.45 Radjokabaret. — 24.00 Muzyka taneczna.

Wrocław, fala 321,2; Gliwice, fala 326,4: 16.00 Przegląd bibliograficzny. — 16.30 Koncert. — 18.50 Nauka esperanto. — 19.50 Odczyt o narodowościach amerykańskich. — 20.05 Koncert. — 22.30 Muzyka taneczna.

Berlin, fala 475,4: 14.00 Płyty gramofonowe. — 16.00 Pogadanka medyczna. — 17.00 Koncert. — 20.00 Kabaret, następnie muzyka taneczna.

Niedziela, 25 sierpnia 1929 r.

Katowice, fala 408,7: 10.15 Nabożeństwo z katedry Poznańskiej. — 11.45 Wiadomości z Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. — 11.56 Sygnał czasu, hejnał. — 12.10 Koncert orkiestry dętej. — 16.00 Pogadanka z Krakowa dla rolników p. t. „Włośnica”. — 16.20 Odczyt dla rolników o nawożeniu łąk. — 16.40 Sprawy ogrodnicze. — 17.00 Koncert z Warszawy. — 18.35 Odczyt część I: Wrażenia z Jugosławii. — 19.00 Rozmaitości. — 19.25 Słuchowisko wesołe z Krakowa. — 20.05 Słuchowisko pogodne z Poznania. — 20.30 Koncert wieczorny z Krakowa. — 22.00 Komunikaty z Warszawy. — 22.45 Muzyka taneczna z Warszawy.

Poniedziałek, 26 sierpnia 1929 r.

Katowice, fala 408,7: 16.00 Komunikaty gospodarcze. — 16.20 Koncert gramofonowy. — 17.25 „Radioamator śląski”. — 17.50 Ostatnie wiadomości z Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. — 18.00 Muzyka lekka z Wilna. — 19.00 Rozmaitości. — 19.20 Nauka poprawnego mówienia i pisania po polsku dla początkujących. — 19.45 Komunikaty Strażactwa Śląskiego. — 20.00 Nauka o Polsce. — 20.30 Koncert z Warszawy. — 22.00 Komunikaty z Warszawy.

SPORT.

Niedzielne mecze piłkarskie.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się pięć rozgrywek ligowych, wśród których na pierwszy plan wybija się spotkanie Ruchu Wielkie Hajduki, z poznańską Wartą. Drużyna Ruchu poprzedzona sławą zwycięstw, odniesionych ostatnio w Gdańsku, dołoży niewątpliwie wszelkich starań, by i z tego meczu wyjść zwycięsko.

O mistrzostwo Ligi.

W Poznaniu: Warta — Ruch W. Hajduki.
w Łodzi: Ł. K. S. — Legia.
w Łwowie: Pogoń — Polonia.
w Krakowie: Garbarnia — Czarni.
w Warszawie: Warszawianka — Wisła.

O mistrzostwo Śląska.

W Katowicach:
W niedzielę dnia 25 sierpnia rozegra KS. 06 Katowice swój pierwszy mecz o mistrzostwo Śląska z B. B. S. V. Bielsko. Mecz ten zapowiada się bardzo interesująco ze względu na dobrą formę obydwóch drużyn.

O mistrzostwo kl. A.

W Welnowcu: KS. Orzeł — Zjednoczeni P. Sportu.
w Katowicach: KS. Diana — KS. 06 Myslowice.

O mistrzostwo B. ligi.

W Bielszowicach: KS. Zgoda — KS. Czarni Chropaczów.

Stracone punkty.

Tabela ligowa, według straconych punktów przedstawia się następująco: Wisła 9 pkt. straconych, Warta 10 pkt., Cracovia, Garbarnia i Ł. K. S. po 11 pkt., Legia 13 pkt., Czarni 14 pkt., Ruch W. Hajduki 15 pkt., Polonia i Pogoń po 17 pkt., Turyści i Warszawianka po 18 pkt., I. F. C. Katowice — 20 pkt. straconych. Jak widać z powyższego zestawienia, najgorzej przedstawia się sytuacja katowickiego I. F. C., która straciwszy wielu bardzo dobrych graczy, jest ostatnio zespołem mało ambitnym i niezgranym.

Konkursowa wycieczka kolarska do Żar.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się konkursowa wycieczka do Żar. Zbiórka wszystkich Towarzystw w Mikołowie na rynku o godzinie 9-tej przed południem.

Ford zwolnieniem prohibicji.

Nowy Jork. W ogłoszonym w tutejszej prasie artykule w sprawie prohibicji Henryk Ford oświadcza, że, jeżeli miałyby być przywrócona wolność handlu napojami wysokowym, zdecydowany jest wycofać się z życia publicznego. (PAT).

Zasypani górnicy.

Paryż. „Le Journal” donosi z Bethune, że wskutek obsunięcia się gruntu, zasypani zostali w kopalni, ponosząc śmierć, dwaj górnicy. Dwaj inni górnicy, którzy pośpieszyli na pomoc pierwszym, również zginęli wskutek dalszego obsuwania się gruntu.

Odpowiedzi redakcji.

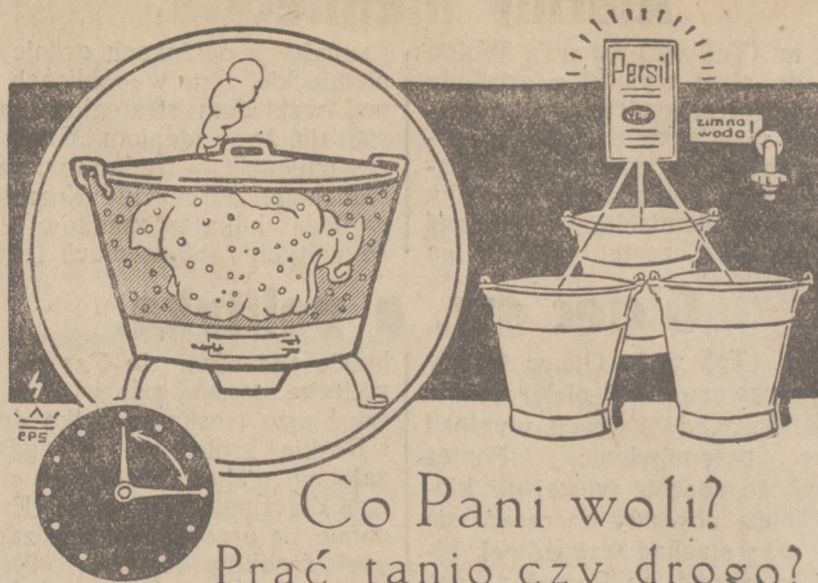
W. R. w Zależu. Odszczekiwaniem nazywało się w dawnej Polsce odwoływanie pod ławą oszczerstwa, rzucenie na kogoś. Skazany na odszczekiwanie musiał w izbie sądowej, wobec sądu i osoby spotwarzanej, skurczywszy się we dwoje, wleść pod ławę i zawołać: „zełgałem jako pies“ a potem trzy razy zaszczekać. O tej karze wspominają już prawa, zebrane przez króla Kazimierza Wielkiego na zjeździe w Wiślicy, a zatem znana była i praktykowana ta kara od czasów piastowskich. Wogóle nasi przodkowie uważali słowa potwarzcze i obelżywe za daleko cięższe i dotkliwsze od poniesionych ran. Rana się zgoi — zwykli byli mawiać — ale słowo nie. Zawsze też było przysłowie: „Gorsze słowem zelżenie, niż kijem uderzenie“. Dlatego prawa polskie naznaczyły karę „odszczekiwania“ za potwarz rzucaną, czy na matkę czyją, czy na niewiastę, lub wogóle za obelżywe słowa. W dzisiejszych czasach tego rodzaju kara w niejednym wypadku byłaby może bardziej na miejscu, aniżeli dawniej, ponieważ ludzie więcej „szczekają“, jak szczekali dawniej.

K. S. w Brzezinach. Napoleona I uważa się niesłusznie za sprzyjającego Kościołowi św. Na schyłku wieku XVIII Napoleon kazał papieża Piusa VI aresztować i wywieźć z Rzymu, pozbawił też wolności i kardynałów, których w różne strony rozwieziono. Pius VI, licząc lat 82, umarł więzionym w Valence we Francji, 29 sierpnia 1799 roku. Ludziom bojaźliwego serca zdawało się, że nastąpił koniec długiego panowania papieża. Niedługo jednak świat przekonał się dowodnie, że Kościół Chrystusowy, Kościół rzymski — to opoka, to twierdza, której bramy piekielne nie przemożą. Wystąpił nagle na widownię nowy papież, Pius VII, obrany 14 marca 1800 roku. Także z nowym papieżem Napoleon rozpoczął wojowanie. Poteźny władca, dostąpiwszy szczytu chwały, gdy u stóp jego korzyli się monarchowie całego świata, uginały się narody, sądził, że teraz papieństwo zupełnie zawojuje. Na razie mu się to udało. Dnia 2 lutego 1808 r. kazał zająć Rzym i z Wiednia wydał dekret, mocą którego państwo papieskie wcielono do cesarstwa francuskiego. Rzym ogłoszono miastem cesarskim, a papieżowi wyznaczono 2 miliony franków i pałac. Dział z zamku św. Anioła ogłosiły 16 czerwca 1808 r. koniec rządów Piusa VII. Papież ujarzmiony podniósł bez zwłoki protest, kazał go ogłosić, a na Napoleona rzucił kłatwę. Szydził z niego Napoleon, mówił, że kłatwa papieska nie wytrąci broni z rąk jego żołnierzy. Sromotna klęska pod Berzyna, w roku 1812 i szereg następnych, zadały

klam przechwałkom jego. Pobity i opuszczony musiał złożyć koronę i skończyć życie jako wygnaniec na wyspie św. Heleny, papież natomiast w niesłychanym triumfie wrócił do swego państwa.

Stroskanej matce. Jak Pani była troskliwą i czujną matką dla swej córki w domu — taksamo niech pamięta o niej wtenczas, gdy została oddana na służbę. Czujne oko matki łatwiej, niż inne dostrzeże w córce to zło, które z początku da się naprawić, a gdy się je zaniedba, przyprawia ją może o szczęście doczesne i wieczne. Bóg dał ci córkę, czuwajże matko nad nią w domu, czuwaj i wtedy, gdy jest na służbie, ażeby w niej była chwała Boga — tobie pociecha — a jej pożytek i zbawienie.

P. O. „Z przeszłości Śląska“. Ks. Karol Antoniewicz urodził się we Lwowie 1807, zmarł w Odrze 1852 r. Był on jednym z największych kaznodziej polskich. Jako młody człowiek wstąpił do wojska polskiego. Po upadku powstania 1831 r., w którym brał udział, ożenił się z Zofią Nikorowiczówną, osiadł w majątku Skwarzawiec, oddziedziczonym po ojcu, i oddał się z zapałem pracy nad ludem i pracy pisarskiej. Ale niedługo cieszył się szczęściem, które mu dawało życie rodzinne, zawód obywatela-ziemianina nauka. W przeciągu lat kilku zmarło mu pięcioro dzieci i żona. Choć dotknięty tak wielkiem nieszczęściem sieroctwa, nie upadał jako chrześcijanin na duchu, lecz postanowił służyć dalej ojczyźnie i bliżnim — jako kapłan. Wyświęcony 1844 r. w zakonie ojców Jezuitów, rozpoczął żywot pełen trudów i znojów, ale pełne owoców i skutków. W ostatnich sześciu latach, które mu do życia pozostały, działał jako kaznodzieja bądź we Lwowie, bądź w Krakowie, a wreszcie na Śląsku Górnym i w Poznańskim podczas strasznej cholery 1852 r. W tym roku też osiadł w klasztorze oberskim i tam po wypowiedzeniu ostatniego kazania, umarł 14 listopada na cholerę, padłszy jak żołnierz Boży na posterunku. Tak skończył 45-letni żywot ks. Antoniewicz i wypełnił go od początku do końca i w każdym kierunku zanie i uczciwie: jako prawy Polak, broniący ojczyznę z orężem w ręku, jako przykładny obywatel, co pokochawszy lud, opiekował się nim naprawdę, jako kapłan apostoł. — O pobycie ks. Antoniewicza na Śląsku Górnym pisać będziemy w najbliższych numerach naszego dwutygodniowego dodatku „Ziemia Śląska“. Bedzie to opis misji w Piekarach Wielkich, Tarnowskich Górach, Woźnikach, Biskupicach, Mysłowicach, Ćwiklicach, Toszku i w Bytomiu (przy kościele św. Trójcy). Na opis ten zwracamy uwagę czytelników naszych.

Co Pani woli?
Prac tanio czy drogo?
Kto weźmie Persilu odpowiednią ilość i rozpuściwszy go w zimnej wodzie zagotuje białinę krótko raz jeden, osiągnie najlepszy rezultat i zaoszczędzi wysiłku, czasu i pieniędzy. Wiadomo przecież, jak nadzwyczajnie wydajnym jest Persil! 1 paczka Persilu wystarczy na 2½ do 3 wiader wody.

Persil to Persil

Krótko-zwiewłato.

Narazie powoli prawda wypływa na wierzch.

Historja się powtarza. Znanie takie fakty z ojczystych dziejów początku i połowy 18-go w.

Poddani pruscy, włościanie, opuszczali swoich „dziedziców“ i uciekali na ziemie polskie, by przystać na służbę do dworów polskich.

Podobnie postępowali i chłopci — poddani z ziem, należących do carowej Katarzyny.

W Polsce było lepiej...

Skarzyły się na to Stany Pruskie Królowi Pruskiemu, tłumacząc się, że nie będą w stanie płacić nałożonych podatków z braku sił roboczych.

Nadesłane.

Chropaczów. August Wygasz, agent gazet Katolickich z Chropaczowa, obchodzi w dniu 24 sierpnia roku bieżącego swe 70 urodziny. Z tej okazji składamy A. Wygaszowi serdeczne powinszowanie, życząc mu, by w zdrowiu i dobrem powodzeniu dożył 100 lat.

Rodzina Wygaszów.

Sprawy towarzysztw.

Nowa Wieś, pow. katowicki. W niedzielę, dnia 25 sierpnia o godzinie 3 po połud. odbędzie się w lokalu Chróczka zebranie robotników i robotnic ceglarskich. arząd uprasza o liczne przybycie.

Nakładem i członkami firmy „Katolik“, spółka wydawnicza z ogr. odp. w Bytomiu, Śląsk Opolski. — Za redakcję odpowiedzialny: Franciszek Godula w Król. Hucie.

Śląska Fabryka Stalówek, Sp. z o.o.
Tarnowskie-Góry G.-Sl., Tel. 533
Fabrykacja:

stalówek według angielskiego systemu, artykułów biurowych i t. p., artykułów masowych z blachy różnego gatunku, narzędzi precyzyjnych dla wyćcinania i wytłaczania.

Warsztat mechaniczny

reparacje maszyn, budowa lekkich konstrukcji blaszanych i żelaznych, autogeniczne spawanie i wycinanie.

Zakład galwanizacyjno-emalierski
niklowanie, srebrzenie, mosiadzowanie, miedzianowanie itd. różnych części do samochodów, motocykli, rowerów, wszelkich reflektorów, lamp i innych artykułów metalowych.

Jakanie

sepienie, nosowanie, bełkotanie etc. leczy w 4 tygodniach

J. Bocheński, Poznań
ul. Dąbrowskiego 36, II.

PROSEK OD BÓLU GŁOWY DLA DOROSŁYCH
„KOWALSKINA“
USUWA NAJSILNIEJSZE
BÓLE GŁOWY
FABRYKA CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNA
„AP. KOWALSKI“ WARSZAWA.

Baczność cierpiący na PRZEPUKLINE

Dużo rzekomych specjalistów ogłasza się, że ich sposoby leczenia przepukliny są jedynie skuteczne. Aby zaś przekonać się, że tylko przez znane powagi naukowe polecone bandaż usuwające radykalnie po osobistym jawieniu się najzastarszemu i naniebezpieczniejszemu przepukliny u pań panów i dzieci, najnowszego wynalazku M. Tillemanna, od dawna znanego w całej Polsce specjalisty i prof. Raskala są wprost zbawienne — wystarczy przyść i przegłądać liczne entuzjastyczne podziękowania ludzi o znanych nazwiskach profesorów uniwersytetu, lekarzy, ze sfer duchowieństwa, najwyższej arystokracji oraz z ludu.

M. TILLEMAN

specjalista i wynalazca opatentowanych bandaży
Kraków, ul. Szlak 39.
Zadać prospektów darmo.

Dobrych i zdolnych chłopców

od 11-15 lat wieku, chcących poświęcić się życiu zakonnemu, przyjmują **Klasztor OO. Kamilianów w Tarnowskich Górach**. Umiarkowana opłata trwa tylko przez czas studiów gimnazjalnych. Zgłoszenia z załączeniem świadectw szkolnych przyjmuje **Przełożony Zakonu OO. Kamilianów, Tarnowskie Góry (Śląsk)**.

Przy zakupnie

towarów wszelkiego rodzaju prosimy naszych Szanownych Czytelników i Czytelniczki uwzględnić tych kupców i inwentów, którzy ogłaszają w naszej gazecie i stale powoływać się na ogłoszenia w **naszej gazecie**

Ważne dla Związków i Tow. kościelnych!

Sztandary, chorągwie, paramenty kościelne, oraz wszelkie roboty ręczne wykonuje

Pracownia Haftów Artystycznych

Wiktoria Bazanowej, Rybnik

Gliwicka 9.
Wykonanie sumienne. Ceny nader przystępne. Dotąd liczne podziękowania.

Obelgę

którą rzuciłam na **Martę Kandora** odwołuję.

W. L.

Agituje

za naszą gazetą!

Cierpiący na dolegliwości uszu

jak przytępiony słuch, rwanie, strzykanie, szum itp.

żąda prospekt firmy **„Herba“**, Poznań
Zwierzyniecka 74.

Karmelki

w wielkim wyborze poleca

Fabryka A. Piasecki S. A.
Kraków.

Przy zakupnie prosimy zwracać baczną uwagę na firmę naszą.